

Βρέθηκε στην Αθήνα, μαζί με το Στέφανο Στεφανίδη, ως εκπρόσωπος της ΜΕΕΦ, για να προωθήσουν φοιτητικά αιτήματα. Γράφει σχετικά στο ημερολόγιό του για τη σημαντική αυτή επίσκεψη: "Πότε θάρθει η ώρα που θα μπουν στην Ελληνική Βουλή και οι Κύπριοι βουλευτές. Γι' αυτή την ώρα δίδομε την ψυχή και το σώμα μας στον αγώνα, γιατί μόνον έτσι σε μια ελεύθερη γη θα μπορέσουμε να ζήσουμε όπως εμείς οι ίδιοι θέλουμε διαχειριζόμενοι τα ζητήματά μας" (Ημερολόγιο, 28.6.1948).

Η μόνιμη έγνοια του για την τύχη της Κύπρου δεν εκδηλώνεται μόνο σε κορυφαίες στιγμές. Ευρισκόμενος στην Κύπρο, τον Ιούνιο-Σεπτέμβριο του 1948, παρακολουθεί το κάθε τι. Παρακολουθεί την οικονομία, τις προσπάθειες των Άγγλων να σύρουν τον Κυπριακό λαό σε άλλους δρόμους πλην του εθνικού. Όμως, έχει ακλόνητη πίστη στον Κυπριακό Ελληνισμό (Ημερολόγιο, Ιούνιος - Σεπτέμβριος 1948).

Για το νεαρό Μάτση το αγωνίζεσθαι είναι ταυτόσημο με το υπάρχειν (Ημερολόγιο 29.5.1949). Και όταν η Ελλάς ανασυγκροτείται μετά την επικράτηση κατά του εθνοκτόνου κομμουνιστικού κινήματος, ο Μάτσης δεν παύει να αγωνίζεται. Η σκλαβωμένη ακόμα Κύπρος δεν τον αφήνει ουδ' επί τη συχασμό. Ο Κ. Μάτσης, ουδέποτε γίνεται επιλήσμων και αφορικά με την ελληνοπούλα Κύπρο του (Ημερολόγιο 7 και 12.1.1950)(27). Ομιλεί στο Αμφιθέατρο του Πανεπιστημίου για το Ενωτικό Δημοψήφισμα και συγκεντρώνει τις υπογραφές των συμφοιτητών του Κυπρίων υπέρ της Ενώσεως και τις αποστέλλει στην Κύπρο τηλεγραφικά.

Και όταν η Θεσσαλονίκη επιφυλάσσει στις 4 Ιουνίου 1950 ενθουσιώδη υποδοχή στην Κυπριακή Εθνική Πρεσβεία (με επικεφαλής το Μητροπολίτη Κυρηναίας Κυπριανό), ο Μάτσης θα δώσει έντονο το παρόν του. Γίνεται διαπρήσιος και φλογερός κήρυκας των εθνικών δικαιών της Κύπρου. Όπως και οι εθνικοί πρέσβεις της Κύπρου το ίδιο και ο Μάτσης διακηρύσσει τη στερράν απόφαση της ελληνικής Κύπρου να ενωθεί με τον εθνικό κορμό. Παρουσιάζει στην πανεπιστημιακή κοινότητα τον ομιλητή, γηραιό εθνικό αγωνιστή Ν. Κλ. Λανίτη. Γράφει χαρακτηριστικά στο ημερολόγιό του για την ιστορική αυτή στιγμή:

Η Θεσσαλονίκη επεφύλαξε σήμερα μίαν αφάνταστον υποδοχήν εις την Κυπριακήν Εθνικήν Πρεσβείαν, ήτις αγωνίζεται ερρωμένως και εν μέσω απογοητεύσεων εις αυτήν ταύτην την ελληνικήν πρωτεύουσάν διὰ την ευόδωσιν των ιερών σκοπών της.

Δυστυχώς από τον ελληνικόν ορίζοντα εκλείπει ο νεφεληγερέτης νους ενός Βενιζέλου και οι Έλληνες πολιτικοί πιστεύοντες εις τα τόσα επισωρευθέντα κακά επί της Ελλάδος μας και στον μύθον της Αγγλο-Ελληνικής φιλίας δεν τολμούν να θέσουν σθεναρώς το ζήτημα.

Ως αληθής επαγγελία δύναται να χαρακτηρισθεί η σύντομος συνομιλία με τον γηραιόν πολιτευτήν μας Ν. Κλ. Λανίτην.

Εις ερώτησίν μου, εάν το ζήτημα προσκρούει εις δυσχερείας, απήντησε καταφατικώς και όταν εν συνεχεία του είπον ότι, εάν δεν λυθεί

τώ
άλ
"Α.
δύ
στ

Και ο
ίδιος
δράσ
αίμα'
αιμα'
Θα ή
Σταύ
τση.
Απρι
με δι

Γράφ

Σο
ο
Π
το
Τ
τι
ρ
θ
τι
Κ
θ
φ
τ

Στη
λου
Κ. Μ

Τ
ή
κ
ξ
ν
τ
Υ
/

15